

P. NAGY ISTVÁN

szakmai életutam

megkértek írjam meg szakmai életutam

hat-hétéves lehettem mindössze
még nem tudtam olvasni
a nálam három évvel idősebb nővérem olvasott
érdekes történeteket meséket
különböző könyvekből

az egyik mesére mindmáig emlékszem
unszolásomra kétszer is felolvasta
bambi volt a címe
szerzője akkor
nem érdekelt
mint ahogy nagyon sokáig semmilyen
szerző sem érdekelt
(jóval később derítettem ki
felix salten osztrák író)
a megható történetre figyeltem
erősen összpontosítottam
olyannyira beleélve magam a mesébe
hogy úgy éreztem
én magam vagyok az az esetlen botladozó
a vadon úttalan utait járó kis szarvasbikaborjú

ha megtanulok olvasni ez lesz az első könyv
amelyet végig-
olvasok fogadkoztam
de nem tartottam meg fogadalmamat
a kőbaltás ember és a tarzan-történetek egy új
izgalmasabb világba
csábítottak

bambi volt a kezdet

aztán jöttek
az izgalmasabbnál izgalmasabb
olvasmányok

nem tudtam betelni velük
ha csak tehettem
reggeltől estig olvastam
néha még ebéd közben is
az ölembé rejtve a könyvet
lámpaoltás után az ágyban
a takaró alatt
zseblámpa fényénél

nem értettem azokat az embereket
akik nem olvasnak
hogyhogy nem hiányzik nekik
ez a szavakból létrehozott csoda-
világ
úgy éreztem el kell mondanom
mindenképpen el kell mondanom
azoknak akik
hozzám közel állnak
a szüleimnek
a szomszéd házban lakó legjobb
barátomnak
anyónak apónak

megértő mosoly vagy hümmögés fogadta
a próbálkozásaimat

de nem adtam fel
változatos fortélyos
módszerekhez folyamodtam
nálam jóval fiatalabb öcsémet én tanítottam meg
írni olvasni
kréta nem volt cserépdarabbal írtam a betűket
a betonjárdára
hogy ő is minél hamarabb részesülhessen
az olvasás örömeiben

szakmai életutamon egy szelíd
őzszemű négy lábú
indított el